

Romeinen 8:14

“Want zovelen als er door de Geest Gods geleid worden, die zijn kinderen Gods.”

Gemeente,

Het Heilig Avondmaal is voor hen die in Christus Jezus zijn. In de preek van vorige week zondagmorgen kwam dat tot ons. In Christus Jezus zijn. Als een papier in dat gouden kokertje. Gevlucht door de deur die nog steeds openstaat. Om na de uitspraak van het vonnis van de verdoemenis toch verlost te worden. Als een rank in de Wijnstok. Ingeent en daardoor in omgang, in gemeenschap met Christus. Hij zoekt en stuwt en geeft en u, jij vraagt en smeekt en ontvangt. En van daaruit die wandel naar de Geest. Die een constant wordt tegengewerkt, wordt teruggetrokken door het vlees. Verlangen om op het droge te leven naar Gods wil tot Zijn eer, en toch geneigd om weer in het water van de zonde terug te gaan en te blijven. Onze tekst noemt dat: door de Heilige Geest geleid worden.

Vanmorgen gaat het erom: bent u in Christus Jezus? De vraag die beslist over aangaan of niet aangaan, de vraag die beslist over binnen of buiten Gods Koninkrijk, de vraag die beslist over hemel of hel. Bent u, ben jij in Christus Jezus?

We hoorden het vorige week: zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen die in Christus Jezus zijn. Geen verdoemenis. Het vonnis is wel uitgesproken maar wordt niet en nooit uitgevoerd. En het Heilig Avondmaal laat zien waarom en hoe: omdat Ik voor u gestorven ben daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven. Daarom: omdat hij zij lichaam liet verbreken voor mij en Zijn bloed liet vergieten voor mij.

Vanmorgen komt er nog iets bij. Nog meer bij. Geen verdoemenis is al geweldig, maar God geeft nog meer. Want zovelen als er door de Geest Gods geleid worden die zijn kinderen van God. Niet alleen is de verdoemenis gesloten, voor eeuwig achter je, maar dat zegt alleen wat er niet meer is, en waar je niet meer in terecht komt, waar je van verlost bent. Maar er is ook een keerzijde: wat dan wel? Nu, kind van God. Dat is dan aangenomen kind van God. Want dat waren we van nature niet. Dat is ook genade in Christus Jezus. Kind van God. Van de almachtige, rijke, goedertieren Schepper van hemel en van aarde. Van Hem een kind. Een kind. Dwz. bemind, verzorgd, opgevoed, nooit verlaten, eeuwig gekend.

Eén van de eerste gedachten als je dat hoort is..... wat is nu één van de eerste dingen als je dat hoort? Nou, dat je voelt en denkt: dat kan niet, dat is te groot, dat is zo onverdiend, zo rijk voor zo'n zondaar als ik, dat kan niet. De verdoemenis verdiend en dan toch kind, dat is onmogelijk.

Waarom zijn ook al weer de sacramenten ingesteld? NGB: vanwege onze zwakheid en onbevattelijkheid. Want allen die in Christus Jezus zijn, dus allen die door de Geest geleid worden nodigt God tot het Heilig Avondmaal. En wat laat Hij daarmee zien? Wat betekent en verzegelt Hij daarmee? Nou, denk eens na, kinderen. Als het straks 12 uur of 1 uur en is en jullie gaan eten, wie komen er dan bij je vader en moeder aan tafel? Ja, jullie, als kinderen. Het buurjongetje niet denk ik, een neefje of nichtje ook niet denk, een meisje van drie straten verderop ook niet, maar jullie als kinderen. Kijk, dat kan een enkele keer anders zijn: met een verjaardag ofzo dan blijven je vrienden en vriendinnen ook eten, maar normaal gesproken zit je aan tafel als kinderen. Dus wat wil de HEERE nu aangeven met het Heilig Avondmaal: met brood en wijn aan de tafel. Nou, dat. Dat allen die aan die tafel worden genodigd, die in Christus Jezus zijn, die door de Geest geleid worden, dat dat Zijn kinderen zijn. Dat wil Hij laten zien en proeven. Zie je nu wel? Tot kind heb Ik je aangenomen. Inderdaad, de verdoemenis was uitgesproken en verdiend, maar dat heb Ik weggenomen én Ik heb je aangenomen tot Mijn kind. Aan tafel nodig Ik u, en brood en wijn geef Ik u. Opdat u vast zult geloven dat Ik zo goed ben, dat Mijn genade zo groot is, dat Ik u tot kind heb aangenomen. Het Heilig Avondmaal: teken en zegel dat allen die in Christus Jezus zijn ook kinderen zijn. Kinderen van God.

En al die kinderen weten er ook van dat de verdoemenis over hen was uitgesproken en verdiend, zij hebben hun zonden en vervloeking overdacht en erkend. En hun kindschap gezien als verworven door Jezus in Zijn kruisdood. Daar weten alle kinderen van, daar weet u/jij als je kind van God bent ook van. Dat je het niet natuurlijk bent, en niet vanzelfsprekend, niet door geboorte of verbond.

Kind van God. Dat is zo rijk. Dat betekent allereerst dat Gods liefde voor je een liefde is die blijft. Omdat het een vaderlijke liefde is. En het kenmerk van vaderlijke liefde is dat dat liefde is niet om hoe je doet en wat je doet. Vaderlijke liefde is niet afhankelijk van hoe je het ervan afbrengt. Vaderlijke liefde houdt nooit op. Vaderlijke liefde is liefde die je niet moet verdienen of kunt verspelen, maar die er is omdat je kind bent. Liefde niet afhankelijk van hoe je doet, maar die er is en blijft altijd. Liefde die je niet verspelen kunt, wel bezeren en kwetsen, maar niet verspelen.

Daarom staat er in vers 15 dat er geen Geest van dienstbaarheid is, maar van aanneming tot kinderen. Kijk, vroeger en daar had een slaaf een angstig, onzeker bestaan. Had je je werk niet goed gedaan of verprutst, was je ziek geworden, dan was daar de deur en kon je buiten gezet worden. Maar een kind zal dat nooit gebeuren, hoeft daar niet bang voor te zijn. Dus je hoeft niet te leven tussen hoop en vrees, angst: wil God me nog hebben, zal Hij me niet wegsturen, vindt Hij me wel goed genoeg vandaag? Nee, kind. Dat ligt vast. Eeuwig vast, voor altijd en door alles heen. Geen leven tussen hoop en angst, maar tussen vreugde en verdriet. Vreugde als je Vader mag behagen, verdriet als je Hem gekrenkt hebt, maar bang? Onzeker? Nee dat hoeft nooit meer.

Kinderen Gods. Dat geeft ook aan de rijkdom dat de Vader alles weet al voor wij het Hem zeggen. Mattheus 6 Uw hemelse Vader weet dat gij al deze dingen behoeft. Ook al kan ik in mijn gebed het allemaal niet onder woorden brengen, Hij weet het al en Hij voorziet. Hij voorziet in alles wat nodig is om niet te bezwijken en opdat ons geloof niet ophoude.

Ja, zegt Psalm 103 kinderen van God hebben een Vader Die Zich over hen ontfermt. Hij kent hun zwakten en gestel. Hij ontfermt Zich en buigt Zich over ons neer. vertroostend. In Christus Jezus kan Hij medelijden hebben met al onze zwakheden en verzoeken, want Hij is in alle dingen verzocht geweest, gelijk als wij.

Ja, Hij geeft goede gaven zegt Lucas 11. Indien dan gij die boos zijt weer uw kinderen goede gaven te geven hoeveel te meer zal de hemelse Vader de Heilige Geest geven degenen die Hem bidden. Hij geeft Zijn Geest met Zijn vrucht en kracht.

Ja, zegt Hebreëen 12: Hij kastijdt ons ook, maar dat is dan altijd tot ons nut. Alle woorden waarmee Hij vermaant, tegenhoudt, zijn kastijdingen. Alle tegenslagen en slagen zijn kastijdingen tot ons nut, gericht op onze opvoeding, op onze heiliging, om toe te nemen in geestelijke deugden en vrucht.

Kind van God te zijn. Zo onuitsprekelijk groot. Veel te groot en te hoog. Zo onverdiend en onvoorstelbaar. Maar allen die in Christus Jezus zijn, die door de Geest geleid worden, mogen het horen: gij zijt kinderen Gods. En mogen het zien en proeven aan de tafel: kind te zijn. En dat houdt ook nog in en daarover vanavond meer: indien wij kinderen zijn, zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus.

Amen